

§ 19.

Om den allerede i § 12, 2det Stykke omtalte Fuldmagt, der alene hviler paa Fuldmagtsgiverens Erklæring til Fuldmægtigen, indeholder Udkastets § 19 den Regel, at den er tilbagekaldt, naar Erklæring om, at Fuldmagten ikke længere skal gælde, er kommet frem til Fuldmægtigen.

Udenfor Bestemmelsen falde ikke blot de i §§ 14—17 angivne Fuldmagter, men overhovedet alle Fuldmagter, der have faaet Udtryk overfor Tredjemand ad anden Vej end gennem Fuldmagtsgiverens Tilkendegivelse til Fuldmægtigen. Sædvanlig betegnes de heromhandlede Fuldmagter som mundtlige, hvilken Betegnelse dog er mindre korrekt. Paa den ene Side falder ikke enhver blot mundtlig meddelt Fuldmagt ind under nærværende Bestemmelse. Dette vil saaledes ikke være Tilfældet, saafremt Fuldmagten er meddelt Tredjemand af Fuldmagtsgiveren, selv om Meddelelsen til ham er rent mundtlig. Paa den anden Side omfatter Bestemmelsen noget mere end de til Fuldmægtigen mundtlig meddelte Fuldmagter, nemlig enhver Fuldmagt, der alene hviler paa Fuldmagtsgiverens Erklæring til Fuldmægtigen, altsaa f. Eks. ogsaa skriftlig formulerede Fuldmagter, der ikke ere bestemte til at forevises for Tredjemand.

Ganske de samme Grunde, der føre til, at Fuldmagtsgiveren, saafremt Fuldmagten er af den omtalte Art, ikke, naar Fuldmægtigen ved Foretagelsen af en Retshandel har overskredet sin Beføjelse, bliver bunden ved Retshandelen, selv om Tredjemand var i god Tro, se ovenfor Sp. 2708, føre ogsaa til, at Fuldmagten maa ophøre, naar Fuldmægtigens Beføjelse til at optræde paa Fuldmagtsgiveren Vegne er ophørt. Naar Tredjemand selv maa bære Tabet, hvis han indlader sig med en Person, der paastaas at have mundtlig Fuldmagt, men i Virkeligheden aldrig har haft en saadan eller dog ikke en Fuldmagt af det Omfang, han har paastaaet, maa han ogsaa selv bære Følgerne, hvis han stoler paa den Person, der en Gang har haft mundtlig Fuldmagt, men nu ikke længere har Tilladelse til at

benytte den. Udkastets Regel er da ogsaa ganske i Overensstemmelse med, hvad der antages i gældende Ret. Som et Eksempel paa Reglens Anvendelse kan nævnes, at den i § 77 i Udkastet til Lov om Kommission m. m. omtalte Bemyndigelse for Agenten til at afslutte bindende Salg, hvilken Bemyndigelse ikke følger med hans Stilling, vil kunne tilbagekaldes blot ved en Meddelelse til Agenten i de Tilfælde, hvor Fuldmagten alene hviler paa en Bemyndigelse til ham fra Agenturgiverens Side.

Tilbagekaldeserklæringen bliver virksom, naar den kommer frem til Fuldmægtigen; med Hensyn til Betydningen af Udtrykket „kommet frem“ henvises til det ovenfor ved § 2 herom bemærkede.

§ 20.

Da det ikke efter nogen af de i de foregaaende Paragrafer givne Regler om Tilbagekaldelse af Fuldmagt kræves, at Tilbagekaldelse for at være virksom skal være kommet til Tredjemands Kundskab, vil det kunne hænde i alle de der nævnte Tilfælde, at Tredjemand er uvidende om den stedfundne Tilbagekaldelse. Dette kan særlig let forekomme, naar Tilbagekaldelsen er sket ved offentlig Bekendtgørelse, idet Bekendtgørelsen kan have undgaaet Tredjemands Opmærksomhed, og naar Fuldmagten kun er mundtlig. Paa samme Maade kan Tredjemand være uvidende om, at en Fuldmagt er erklæret uvirksom i Henhold til Reglerne i Udkastets § 18.

Saafremt Fuldmægtigen efter Tilbagekaldelsen indgaar Aftale med godtroende Tredjemand, vil Fuldmagtsgiveren ifølge de foregaaende Paragrafer ikke blive bunden ved Aftalen. Tredjemand vil altsaa maaske komme til at lide et Tab, der for saa vidt er foraarsaget af Fuldmagtsgiveren, som denne har givet Fuldmægtigen et Mittel i Hænde til at bevæge Tredjemand til at slutte Aftale med ham. Herved er dog normalt ikke noget at gøre, naar man ikke vil tilintetgøre Virkningen af de foregaaende Paragrafers Bestemmelser. Kun under saadanne Omstændigheder, hvor paa den ene Side Fuldmagtsgiveren har særlig